

האשך ההסתערות: האוהדים המשולהבים מקיפיים את שחקני רחובות

רה. הבנים המשיכו לעבוד קשה. להתרי את עם ידידיהם וחברותיהם. להביא נחת להוריהם — ולשחק כדורגל.

כדורגל

מעל לכל

"מוטי" סיפר אחיאיב השבוע, כי קול נרגש, היה שרוף על הכדורגל עוד מקטנות. אני זוכר שהגננים היו רודף סים אחריה בגלל שהיה משחק כדורגל על הדשא. נבית הספר. הוא היה מנצל כל שניה, כל הפסקה, כדי לשחק כדורגל, ואחיו אהרליה היה בדיוק כמוהו. הם היו גוש אחד, ממש אותו דבר, מכל הבחי

הכיסורים עם בחזית הדרום. סמוך לתע לה. אחיו עם באותה תקופה בחזית אחי רה.

במילחמה. הדכפורים נחתה על מישפך חת קינד. קינד והמאחדת המהלומה ה ראשונה. קינד הוכרו, ונחשב, כי נעדר. האב אליעזר והאחות אורית החלו לבכותו כהלל. אך מיכתב ש הגיע במפתיע משדה המערכה. בישר: הכל בסדר, זה לא רציני. אני חי ועוד איתך.

הוא אף פעם לא היה כועס, מספר אחי אב, הידיד. זה היה אדם שלא היה מסוגל לקטר. בטענים הני קשים הוא היה אי

מקרה. נהיה בסדר, זה לא רציני. משה היה מסוגל להפסיק את השחקנים מהמשחק. ללא שום שותפות משאית. הם החלו עובדים בחרי צות. ללא לילות, ימים ולילות, וראו ברכה בעמלם. כעבור שנים ספורות צירפו משר אית שנייה אל הראשונה.

הם התפרנסו בכבוד, סיפרה אחת ה שנות של מישפחת קינד. מוטי היה עובד קשה מאד, לפעמים משעה שלוש לפנות בוקר עד 7 בערב. אך הם הוסיפו להיות גנים מסורים למישפחתם. היו חוזרים מ עבודתם בלילות הביתה, כמו בהיותם יל דים. המישפחה היתה מתאספת בבית, מאושרת באחדותה.

אך אז נחתו על מישפחת קינד שתי מהלומות נוספות. סמוכות זו לזו. לפני זמן לא רב נפל האב, העובד כפועל באיסוף חומרי בניין מבתים מועמדים להריסה, מקומותו השלישית של בניין כזה, ונפגע בזרועו. הוא ניצל ממות בדרדדנס. זמןמה לאהרמכן יצא האב לעבוד עם פועל נוסף. הם הרימו צינורמתכת, וזה פגע בחוטי מתח גבוה. הפועל האחר התפחם במקום. אליעזר קינד היה שרוי תקופה ארוכה ל אהרמכן בהלם. הוא נאלץ להפסיק את עבודתו, ופרנסת בנייה בית עברה על ה אחים-תאומים.

אחר כך החלים האב, חזר לעבודתו, ודור מה היה כי מעתה ואילך יתנהל הכל כשור

קטע מוגדל ב'י

קטע מהתמונה העליונה, שצולמה בידי אריה רם דקה אחרי התמונה שבעמוד מימין. בתמונה זו כבר ניתן להבחין כי הכדורגל הרחובותי מוקף קבוצה גדולה של מתפרעים, שפרצו למיגרש. ייתכן שאחד מאלה הנראים בתמונה הוא הרוצח, שרצח את מרדכי קינד לאחר מכן.

ביום הראשון השבוע, בשעה 2.30 כי צהריים, נסתם הגולל על מוטי קינד, ה בחור שאהב את הכדורגל כאת חייו ומסר עליו את חייו. אלפים מתושבי רחובות ליווהו לדרכו האחרונה.

«אם אתם חברים שלו, מיררה בבכי אמר מרים, על קיברו, אז אל תשקו יותר כדורגל. אך אהרליה, האח השכול, אמר דברים אחרים. הוא ביקש מהנהלת הקבוצה להמשיך לשחק. מוטי היה רוצה בכך, אמר להם.

למכבי רחובות הוא נתן את הנשמה, ומכבי רחובות לקחה לו את הנשמה. מילמל חברו הטוב של מוטי על קיברו הטרי.

שיווי-משקלו ונפל, נעץ בו הרוצח את סכיני המיטבח, ואז, כשהרמתי אותו, הוא היה כבר מת. לבית החולים קפלו הבאנו כדורגלן מת.

«אבל הדבר הנורא ביותר קרה כשלתע, בעוד התיגרה על המיגרש נמשכת, ועדיין לא ידענו מה בדיוק קורה שם, ניגש אלי אביו של מוטי, אליעזר, שנכח גם הוא כי מיגרש, ושאל אותי: מי נפל? אמרתי לו את האמת: מוטי. האב רץ איתנו, חברי ההנהלה, וראה במועיניו כיצד בועטים שם בכנו, ששכב על הארץ ונאבק על השגיות האחרונות לחייו. האב, שהוא אדם תולה, התהיל לרוץ בהיסטריה. לא היה חסר הרבה שהעניין יסתיים בטרגדיה כפולה.»

מוטי וחברה, מוטי (מימין) עם אחיו במיגרש הכדורגל - ובדרכו האחרונה